

have opført — ja jeg maa jo ikke sige dette Spektakelnummer, men det, som det ærede Medlem for Thisted i sin forfærdelige Vrede i Begyndelsen af sin Tale forleden kaldte et Spektakelnummer, som vi havde opført. Nu skal jeg for Resten gøre det høje Tings ærede Medlemmer bekendte med, at denne Betænkning's Indhold er i det mindste 2 Gange blevet forhandlet i Centralkomiteen, uden at der er gjort nogen Indvending mod disse Tals Rigtighed, og i øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dersom han tror, at han, ved at fare løs, som han gjorde den Dag, slipper for, at denne bahnsonske Affære skal blive fremdragen atter og atter, indtil vi faa hver Hvid og Skilling til de stakkels Invaliders, saa tager han fejl. Det gør ikke det fjerneste Indtryk paa mig, at det ærede Medlem farer løs, det viser kun, at det, jeg har sagt, har ramt, hvor det skulde.

Det gik jo saaledes til med denne Sag, at Centralkomiteen i 1889 laante Hr. Bahnson 140,000 Kr. Jeg har udtalt her i denne Sal, og jeg har udtalt det samme i Centralkomiteen, at der ikke er det mindste at sige til, at Centralkomiteen gjorde det; der er ikke noget at bebrejde Centralkomiteen i det Stykke, thi Gaarden var af Umyndige Midlers Vurderingsmænd bleven vurderet til 290,000 Kr. Altsaa, naar Centralkomiteen har Pengene liggende og gerne vil laane dem ud til en rimelig Rente og derfor laaner 140,000 Kr. ud i et Pant, som var vurderet til 290,000 Kr., saa at Laanen ikke en Gang er Halvdelen af den Sum, hvortil Ejendommen er vurderet, forekommer det mig ikke, at der er noget at bebrejde Centralkomiteen i den Henseende, og der er heller ikke noget at bebrejde Hr. Bahnson, fordi han, naar han maa laane, søger at faa saa stort et Laan som muligt; det er den selvfølgeligste Ting af Verden, saadan er Begyndelsen af den Historie. Nej, hvor det kriminelle kommer, og hvor det urigtige træder frem, er, da Hr. Bahnson i 1897 ikke betaler Renter. Hvordan plejer man nu i Almindelighed at bære sig ad, naar andre Folk ikke betale deres Renter? Saa plejer man at sige — for det staar jo gerne i Obligationen — at saa blive Pengene sagte op. Men hvad skete fra Centralkomiteens Side? Der skete dette, at den lod Bahnson sidde i 2½ Aar, inden den greb ind og fik gjort noget ved denne Sag. Her er det, at vi synes, at der kommer et Kammeraderi frem, som er i højeste Grad forargeligt og

forkasteligt. I den Tid, det passerede, er Bahnson — det ved jeg bestemt og afgjort — bleven advaret mod den Afklædning, som skete ved denne Gaard, og der er ingen Tvivl om, at hvis Centralkomiteen var traadt op straks, saa var Gaarden ikke bleven afklædt i den Grad, som det skete. Uagtet altsaa Bahnson blev advaret den ene Gang efter den anden, blev den i disse 2½ Aar afklædt i den Grad, at der, for blot at nævne et Eksempel, var en lille Lund uden for Gaarden, hvor der var unge Træer, og ogsaa denne Lund blev hugget om og ødelagt. Men som sagt, nu kunne De sige og tro, hvad De ville, og sige ligesom det ærede Medlem for Thisted, at der var ikke nogen ond Hensigt til Stede fra Bahnsons Side, men saa meget staar fast, at i 2½ Aar har Bahnson ikke betalt Renter, han er bleven advaret gentagne Gange mod Afklædningshistorien, og desuagtet blev han ved, og derfor siger jeg: Lad dette Ting og andre, der undersøge denne Sag, selv tænke over, om her ikke er noget til Stede, som vilde bevirke, at en almindelig Mand, der havde baaret sig saaledes ad, var bleven straffet.

Nu siger det ærede Medlem, at det gør heller ingen Ting, hvad der er passeret i denne Sag, thi nu ere Pengene betalte fuldt ud med 88,000 Kr. Ja, men det Regnestykke er ravruskende galt. Det ærede Medlem talte noget om, at jeg ikke havde brudt mig om at have Tallene i Orden. Jeg ved ikke af, at det er sket, at jeg har været i en Diskussion med det ærede Medlem, hvor Tallene ikke have været i Orden. Det ærede Medlem har mange Gange ikke selv holdt sine Tal i Orden, det kunde jeg nævne flere Eksempler paa, han mener sig saa sagkyndig i alle mulige Ting, men det slaar jo dog Klik for ham adskillige Gange. Det ærede Medlem har nu skaffet sig en Regnemester, og denne Regnemester har ifølge hans Udtalelser i Rigsdagstidenden regnet ud, at 88,000 Kr. var fuld Betaling af den Skyld, som Centralkomiteen havde til gode i den Bahnsonske Affære. Det var rart at vide, hvad det var for en Regnemester, for jeg paa staar, at hans Regning er og kan ikke være andet end gal. Jeg skal gøre opmærksom paa, at i den Betænkning, som Finansudvalget her har afgivet, og hvis Tal aldrig nogen Sinde ere blevne bestridte, hedder det saaledes, efter at der først er afgivet en historisk Fremstilling af Sagen: „Af det saaledes oplyste vil det